

16

Κώδιξ Μ. 137. Πρωτότυπον. Ἀπόφασις Ἐπιτρόπου Μυκόνου τῆς 2 Μαΐου 1672.

Διάδικοι. Μᾶρκος Τηνιακὸς — Ἀννέζα Ρουσουνέλλαινα.

Ἀπαίτησις ἐκ δανείου.

Εἰς δόξα Χριστοῦ, ἀμήν. 1672 Μαγίου 2.

||² + Τὴν σήμερον ὁ εὐγενέστατος ἀφέντης Μιχάλης Καλαμαρᾶς, κριτῆς Μυκόνου καὶ ἐπιτροπικὸς ||³ τοῦ ἀφεντὸς κατῇ Παροναξίας καὶ Μυκόνου, ὁποῖος ἐρχόμενος εἰς τὴν ἀκρόασιν τῆς ||⁴ διαφορᾶς γενομένης ἀνάμεσα εἰς τὸν Μᾶρκον τὸν Τηνιακὸς (sic) καὶ ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος ||⁵ ἡ Ἀννέζα τῆς Ρουσουνέλλαινας. Ἀφορμὴ διὰ κάποια γρόσα, ὅπου χρεώσται ἡ ἄνωθεν Ἀννέζα ||⁶ τοῦ λεγομένου Μάρκου, ὁποῖος Μᾶρκος γυρέβοντας τὰ ἄνωθεν ριάλια καὶ ἡ ἄνω ||⁷θεν Ἀννέζα προφασίζοντας πὼς δὲν ἔχει νὰ τοῦ τὰ δώσῃ. Οἱ ὁποῖοι μὴ κύνοντας ||⁸ καλὰ ἀνάμεσόν τους, ἠνεφανιστήκασι(σι) εἰς τὴν ἄνωθεν δικαιοσύνη διὰ νὰ δικαιο ||⁹κριθοῦσι. Ὅποῖος ἄνω λεγόμενος Μᾶρκος δείχνοντας καὶ ἀποδείχνοντας πὼς εἶ ||¹⁰ναι ἡ ἄνωθεν Ἀννέζα χρεώστης τοῦ ἄνωθεν Μάρκου καὶ μὴν ἔχοντας ἄλλιῶς νὰ πλερω ||¹¹θῇ, ζητῶντας ἓνα κομμάτι πρᾶμα, ὅπου ἔχει στὰ Πισκοπιανά. Ὅποῖος ἄνωθεν ||¹² κριτῆς καταλεπτῶς καὶ μὲ μεγάλη στόχασι γροικῶντας τὰ δικαιώματα τῶν ||¹³ ἀμφοτέρων καὶ συλλογίζοντας, πὼς ἡ ἄνωθεν Ἀννέζα ἐμολόγησεν ἐνμπροσθεν ||¹⁴ εἰς τὸ κριτήριον πὼς εἶναι χρεώστισσα, μὰ δὲν ἔχει νὰ τοῦ τὰ δώσῃ. Διὰ τοῦτο τὸ λοι ||¹⁵πόν, τὸ ὄνομα τῆς ἀγίας Τριάδος, κράζει, κρίνει καὶ ἀποφασίζει νὰ ||¹⁶ βάνου νὰ στιμάρου τὸ ἄνωθεν πρᾶμα τῶν Πισκοπιανῶν καὶ ὅσο τὸ στιμάρου, ||¹⁷ τόσο νὰ τὸ παίρῃ ὁ ἄνωθεν Μᾶρκος, νὰ τὸ κύνῃ ὡς θέλει καὶ βούλεται. Περὶ ἄν ||¹⁸ δὲν σώνου στὸν ἀριθμὸν τῶν δώδεκα ριαλίω τὸ χρέος, ὅπου χρεωστεῖ, νὰ εἶναι ὀμπλι ||¹⁹γάδα ἡ ἄνωθεν Ἀννέζα νὰ τοῦ τὰ ρεφάρῃ τὸ ρέστος ἕως τῶν 12 (ριαλίων). Ἐτζι ἔκρινεν ||²⁰ καὶ ἐποφάσισεν καὶ θέλει ἀπογράψῃ ὑπὸ χειρὸς του.

||²¹ Μιχάλη Καλαμαρᾶ κριτῆς καὶ ἐπίτροπος τοῦ ἀφέντη κατῇ ||²² βεβαιώνω τὰ ἄνωθε.

⁵ ρουσουνελένας ||²¹ - ²² μιχαλι καλαμαρᾶ κριτις καὶ ἐπιτροπος του ἀφεντι κατὶ βεβεονο τα ανοθε.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟΝ. Ἡ ἐναγομένη ἐχρεώσται εἰς τὸν ἐνάγοντα ἐκ δανείου χρηματικόν τι ποσόν, τὸ ὁποῖον δὲν εἶχε νὰ ἐπιστρέψῃ. Ὁ ἐνάγων δανειστῆς δὲν ἐζήτει πρὸς ἐξόφλησιν τοῦ δανείου νὰ πωληθῇ διὰ πλειστηριασμοῦ περιουσία τῆς ὀφειλέτιδος καὶ ἐκ τοῦ ἐκπλειστηριάσματος νὰ πληρωθῇ, ἀλλὰ νὰ λάβῃ κατὰ κυριότητα ὠρισμένον ἀκίνητον τῆς ὀφειλέτιδος ἐναγομένης. Διὰ τῆς ἀποφάσεως γίνεται δεκτὴ ἡ αἴτησις τοῦ ἐνάγοντος καὶ διατάσσεται νὰ ἐκτιμηθῇ ἡ ἀξία τοῦ ἀκινήτου, τὸ ὁποῖον νὰ λαμβάνῃ ὁ ἐνάγων, ὑπολογιζόμενον μὲ τὴν πραγματικὴν του ἀξίαν. Καὶ ἐὰν μὲν αὕτη ᾖ το μεγαλυτέρα τοῦ ποσοῦ τοῦ δανείου, νὰ πληρώνη ὁ δανειστῆς ἐνάγων εἰς τὴν ἐναγο-

μένην τὴν διαφοράν, εἰς δὲ αὕτη ἦτο ὑπέλαπτον τοῦ δανεισθέντος ποσοῦ, τότε ὁ ἐνάγων νὰ λαμβάνῃ τὸ κτήμα, ἐξοφλουμένου οὕτω μερικῶς τοῦ δανείου, ἥτοι μέχρι τοῦ ποσοῦ τῆς ἀξίας τοῦ κτήματος, διὰ δὲ τὸ ὑπόλοιπον ποσὸν νὰ ἐξακολουθῇ νὰ παραμένῃ ἡ ἐναγομένη ὀφειλέτις του.

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ. Προφανῶς ἐνταῦθα παρενέβη ὁ Καδῆς, διότι θὰ προσέφυγεν εἰς αὐτὸν ὁ ἐνάγων. Ἡ γενομένη ὁμῶς ἀποδεκτὴ ὑπὸ τῆς ἀποφάσεως λύσις, φαίνεται ὅτι δὲν ὠφείλετο εἰς πίεσιν τοῦ Καδῆ, ἀλλ' ἦτο ἐφαρμογὴ τοῦ ἰσχύοντος ἐν Μυκόνῳ δικαίου, καὶ σύννομος ἡ αἵτησις τοῦ ἐνάγοντος. Καταλήγομεν εἰς τὸ συμπέρασμα τοῦτο, διότι, ἡμεῖς τοῦλάχιστον, δὲν εὔρομεν ἔγγραφα πλειστηριασμοῦ ἀκινήτων δι' ἐξόφλησιν χρεῶν πρὸς ἰδιώτας. Συνηστήσαμεν μόνον ἔγγραφα πλειστηριασμοῦ ἀκινήτων δι' ὀφειλὰς φόρων ἀπόντων ἐκ τῆς νήσου ὀφειλετῶν (βλ. καὶ τὴν ὑπ' ἀρ. 3 ἀπόφασιν). Ὅσον ἀφορᾷ τὰ πρὸς ἰδιώτας χρέη, σύνηθες μέσον ἐξοφλήσεως διὰ τὴν περίπτωσιν τῆς ἀπορίας χρημάτων ἐκ μέρους τοῦ ὀφειλέτου πρὸς τοῦτο ἦτο, ἐλαφρῶς τροποποιημένη, ἡ *datio in solutum* (Νεαρά Ἰουστ. IV, 3. Ἀθανασίου τοῦ Σχολαστικοῦ τίτλ. ΙΕ' (HEIMBACH, Ἀνέκδοτα, I, 153), Ἀρμ. 3. 5. 91), ἣτις ἐξωμοιοῦτο πρὸς ἀγοραπωλησίαν καὶ προήρχετο ἐκ τοῦ Ἑλληνικοῦ δικαίου (Γ. ΠΕΤΡΟΠΟΥΛΟΥ, Ἱστορία καὶ Εἰσηγήσεις, ἐνθ' ἀν., 994).

5. Ρουσουνέλλαινα = ἀνδρωνυμικόν, ἡ σύζυγος τοῦ Ρουσουνέλλου.

6. ριάλια = ριάλι ἢ ρεάλι ἦτο τὸ ἰσπανικὸν ἀργυροῦν τάλληρον Φιλίππου τοῦ Δ' (1621 - 1665). Τοῦτο κατὰ τὸν 17ον αἰῶνα ἐταυτίζετο πρὸς τὸ τουρκικὸν γρόσιον (περὶ αὐτοῦ βλ. ὑπὸ τὴν ὑπ' ἀρ. 1 ἀπόφασιν), ἔχον τὴν ἐποχὴν ἐκείνην τὴν ἰδίαν περιήγου ἀξίαν, ἥτοι 7 χρυσῶν φράγκων (Δ. ΠΑΣΧΑΛΗ, Κυκλαδικὰ θέσμια, ἐνθ' ἀν., 237 σημ. 2 καὶ 240 - 1 σημ. 3).

19. ρεφάρη = ἐκ τοῦ ἰταλ. *rifare*, ἐπανορθῶ, ἀποζημιῶ.

17

Κῶδιξ Μ. 136. Πρωτότυπον. Ἀπόφασις τοῦ Βοεβόδα Μυκόνου τῆς 16 Ἰουνίου 1672.
Διάδικοι. Νικόλαος Καλαφάτης — Γεώργιος Στάθης.

Ἐπιστροφὴ τιμήματος λόγῳ ἐκνικήσεως τοῦ πωληθέντος.

Εἰς δόξα Χριστοῦ, ἀμὴν. 1672 Ἰουνίου 16||² κατὰ τὴν συνήθειαν Μυκόνου.

||³ + Τὴν σήμερον ὁ ἐκλαμπρό(τα)τος ἡμῶν ἀφέντης Μιχαὴλ Καναβοῦτζος, βοῖβόντας||⁴ καὶ ἐξουσιαστῆς τῆς παρό(ν) νήσου Μυκόνου, ὁποῖος ἐρχόμενος εἰς τὴν ἀκρόασιν τῆς ἐξέωλη||⁵σις τῆς διαφορᾶς γενομένης ἀνάμεσα τοῦ μάστορος Νικολοῦ Καλαφάτη καὶ ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος||⁶ ὁ κύριος Γεώργιος Στάθης. Ἀφορμὴ διὰ ἓνα κομμάτι πρᾶμα ὀνόματι περιβόλι, ὅπου||⁷ ὁ ἄνωθεν Γεώργιος τὸ εἶχεν κληρονομίαν ἀπὸ τὴν ἀνεψιὰ